

JÓZSUA, az úttörő

Írta: Lucy Stevenson Ewell

(Igaz történet alapján, magyar átdolgozás)

Ez a történet eredetileg az Amerikai Egyesült Államokban játszódott.

Józsua szökdécselve haladt a járdán, miközben hazafelé tartott a családjával istentiszteletről. „Képzeljétek! – szólalt meg. – Jövő vasárnap beszédet mondok az Elemiben!”

„Jövő vasárnap pionírnapi lesz, amikor azokra a pionírokra emlékezünk, akik a Sóstó-völgybe érkeztek – mondta anya. – Esetleg beszélhetnél a pionírokról.”

Józsuaának támadt egy ötlete. Amikor hazaért, átlapozta a *Jóbarát* folyóiratot. Régebben látott egy Rajzold le!-foglalkoztatást, amely megmutatta, hogyan lehet olyan ekhós szekeret és ökröt

rajzolni, mint amilyeneket a pionírok használtak, amikor átkeltek a síkságon.¹ Szeretett volna rajzolni egy képet a pionírokról, hogy feltartsa, miközben beszél. Józsua elővette a krétáit, és munkához látott.

Miután befejezte a rajzolást, apa segített neki megírni a beszédét. „Mit szeretnél mondani a pionírokról?” – kérdezte Apa.

Józsua emlékezett egy dalra, melyet a pionírokról tanultak az Elemiben. „Tehát a pionírok olyan emberek, akik csak mentek tovább, egyre tovább” – állapította meg.²

„Így van! A síkságokon átkelő szentek nagyon messzire gyalogoltak – mondta apa. – De tudad, hogy te is pionír, vagyis úttörő vagy?”

Józsua felhúzta a szemöldökét. „Azért, mert néha gyalog megyek az iskolába?”

Apa felnevetett. „Azért vagy úttörő, mert nehéz dolgokat teszel – magyarázta. – És mert a jót választod, még akkor is, ha ez nem mindig könnyű.”

„Szuper!” – vágta rá Józsua. Különleges érzés volt úttörőnek lenni!

„Úttörőnek nevezzük azt az embert is, aki elsőként tesz meg valamit – mondta apa. – Amikor a családkunk tagja lettél, megismerted az evangéliumot, és úgy döntöttél, hogy követed Jézus Krisztust. Ettől te is úttörő vagy!”

Józsua örökre fogadott gyermek volt. De ettől még szokott találkozni a vér szerinti családjával is, és mókás dolgokat csinálnak együtt. Amikor azonban eljött, hogy Anyával és apával éljen, tanult Jézus Krisztusról és a mormon könyvéről. Eljárt velük istentiszteletre. Még a templomba is elmehetett, hogy az új családjához pecsételjék.

Józsua mosolygott. Már tudta, hogy miről beszéljen.

Józsua egész héten gyakorolta, mit fog mondani.

„Szeretném, ha veled mennék, amikor elmondod a beszéded?” – kérdezte apa.

„Szerintem egyedül is el tudok olvasni mindent, amit leírtam – felelte Józsua. – De tartanád a rajzomat?”

apa elmosolyodott. „Hát persze!”

Amikor elérkezett a vasárnap, Józsua készen állt. Megállt az elemis terem elejében. apa odaállt mellé, és tartotta a rajzot.

„Ma pionírnapi van – mondta Józsua. – A pionírok olyan úttörők, akik nagyon messzire gyalogoltak. Mint a szentek, akik átkeltek a síkságon.”

Józsua a képre mutatott, amelyet Apa tartott. „Az is úttörő, aki elsőként tesz meg valamit” – mondta.

Józsua Anyára pillantott, aki a terem végéből mosolygott rá.

„Én úttörő vagyok – mondta Józsua. – Amikor megkeresztelkedem, én leszek az első olyan személy a vér szerinti családomban, aki csatlakozik az egyházhoz.” Mosolygott. „Mindannyian lehetünk úttörők, amikor nehéz dolgokat teszünk meg és úgy döntünk, hogy követjük Jézust. Jézus Krisztus nevében, ámen.”

Józsua boldog volt, amikor visszament a helyére az elemis osztályához. Örült, hogy úttörő lehet! ●

1. Lásd *Jóbarát*, 2022. júl. 17.

2. Lásd *Gyermekek énekeskönyve*, 137.

ILLUSZTRÁLTA: MELISSA MANWILL KASHIWAGI

„Az úttörő olyan ember, aki elsőként tesz meg valamit” – mondta apa.

